

הדלקת נרות: 18:48

צאת השבת: 19:58

מוצ"ש לר"ת: 20:49

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
מברכין!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

מניעת משברים

קשיים בשלום בית, קיימים לא רק כשאנחנו צעירים ומגדלים ילדים, הם קיימים גם בגילאי הפנסיה והגילאים היותר מבוגרים. הילדים והילדות גדלו ופרחו מן הקן והתחתנו, ואפילו הנכדים כבר נישאו. הזוג המבוגר נשאר לבד, ואין להם כבר את אותה פעילות אינטנסיבית של גידול הילדים. השקט והדממה שוררים במשך היום, ואז... יש הרבה זמן לריב. הוא מסתכל עליה והיא עליו, הוא מביט לכיוונה והיא לכיוון שלו... פתאום היא אומרת לו: כבר 40 שנה אני סובלת איתך... מיום שהכרתי אותך אני חיה בסבל... לא צריך לתאר את ההמשך, תנו לדמיון לעבוד.

קשיים רבים, כאלה ואחרים, הגיעו אלי במשך השנים. בן הזוג היה המום לנוכח הטחות האשמה הבלתי פוסקות. הוא היה בטוח שהכל טוב, החיים דבש וכבר זילגו על כל המשוכות. ולפתע, באחת, הוא קיבל כזה 'שפכטל' ולא הבין מאיפה זה בא. גם היא לא הבינה למה היא כל כך כועסת עליו ולמה היא שמרה הכל בבטן.

בטרם נפנה לאלה שכבר סובלים מהבעיות הללו, נפנה אל הזוגות הצעירים שמגדלים ילדים ונמצאים בשיא ההתפתחות. כולנו צריכים לדעת שאין חובה לחוות משברים בגילאים המבוגרים, אפשר למנוע זאת! הזוגיות והחברות שבין איש לאשתו צריכים להיות בבחינת מוסיף והולך. אסור לוותר על הזוגיות והזמן המשותף כשאנחנו צעירים. אם נוותר לעצמנו ייווצר פער וחוסר בקשר הזוגי. בני הזוג הצעירים לא תמיד מרגישים בכך, בגלל מרוץ החיים ולחץ גידול הילדים.

מהבוקר ועד הערב אנחנו עסוקים בנתינה אין סופית, קשיי פרנסה, שליחת ילדים לבית הספר, לקבל אותם כשהם חוזרים, ותוך כדי כך עבודות הבית השונות והמטלות שהולכות וגוברות. וכשכבר מגיע הזמן של ה-ביחד, היא ממוטטת והוא נרדם לה באמצע המשפט. לצאת ביחד זה לא רלוונטי, כי צריכים לקום מוקדם, וגם לא תמיד הכסף זמין. עם הזמן נוצר ביניהם מרחק שהם לא מרגישים בו, ואת המרחק הזה ממלא מטען רגשי שלא פורק. וכאשר יגיעו ימי השקט, המטען הזה יתפוצץ בעוצמה אדירה ונגלה בני זוג מבוגרים ומתוסכלים שרוצים להתגרש.

כבר הצבנו שני כללים: לדבר כל יום שעה אחת בנחת, ולצאת קבוע פעם בשבוע. חייבים לשמור על כללי ברזל אלו, ולא לוותר אחד לשני. השיחה המשותפת תורמת להיכרות טובה יותר, ויוצרת חברות עמוקה יותר בין בעל לאשתו. חייבים לפנות זמן בערב, אחרי שהילדים הלכו לישון, לשוחח ביחד, וכדי לא להירדם אפשר לשתות קפה, או לצאת לסיבוב קטן, וכשהולכים מתעוררים.

אפילו אם עייפים וממוטטים, חייבים להתאוויר קצת ולחזק את הקשר הזוגי. לא צריך לצאת דווקא לבית קפה ולהוציא כסף, אפשר גם לשבת על ספסל בגן השכונתי ולדבר, או לקנות ארוחה ולשבת בטיילת ולשוחח.

פרשת השבוע

מהי ברכה?

פרשתנו פותחת באפשרות בחירה: "וְרָאָה אֲנֹכִי נִתָּן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה. אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם... וְהַקְלָלָה אֲסִלָּא תִשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְסָרְתֶם מִן־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם..."

הקב"ה ברא את עולמו כדי להטיב עם בריותיו "אני אמרתי עולם חסד יבנה". העולם הזה נברא במידת החסד כדי להטיב. אבל, יש כאן כללים, יש כאן הגבלות שגם הם נועדו כדי שהאדם ירגיש טוב ומצוין כאן בעולם הזה.

שני דרכים לפניו – ברכה או קללה. נשים לב להמלצה של הקב"ה במה לבחור. נאמר – "... אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ... וְהַקְלָלָה אֲסִלָּא תִשְׁמָעוּ..." למה שינה הכתוב את המילה כאשר דיבר על ברכה ואמר – "אשר" וכאשר דיבר על הקללה אמר "אם לא"? כאן הרמז וההמלצה נמצאים – לברכה יש אישור – "אשר תשמעו", ולקללה אין אישור – "אם לא תשמעו".

כשאדם עסוק בברכה הוא מאושר, כלומר יש אישור למעשיו והרי הוא שלם עם עצמו בין עם הגוף ובין עם הנשמה. לעומתו, העסוק בקללה אינו בשלמות בכלל לכן כתוב – אם לא.

בעולם הזה יש לאדם בחירה חופשית במה לבחור. אבל ישנה גם המלצה בבחירה: כדאי לבחור בברכה! לכן הפסוק מקדים את הברכה לקללה.

הרבה אנשים שואלים – מה קורה פה? כל הזמן מאימים עלינו – אם תעשו - ברכה, אם לא – קללה. תנו לנו חופש, למה מפחידים אותנו כל הזמן?

נענה לשואלים בסיפור הבא: איש אחד החליט שהוא עולה על ראש הגג להתרשם מהנוף. הוא עמד על קצה הגג והביט למטה, לפתע צעק מישהו מלמטה – הלו, אתה יכול ליפול!!! ענה לו האיש מראש הגג – אל תאיים עלי אל תפחיד אותי...

קוראים יקרים האם האיש שלמטה איים עליו או הזהיר אותו? כמובן שהוא מזהיר. בעולם נברא כח שנקרא כח המשיכה ומי שמנסה להתעלם ממנו ולהתכחש למציאותו בסוף נופל!

כך הם אזהרותיה של תורתנו הקדושה. הקב"ה ברא את העולם לטובתנו. כמו שמספר המדרש: כאשר הקב"ה ברא את האדם הראשון החזירו על כל גן עדן והראה לו את כל היקום והבריאה הנפלאה ואמר לו: כל מה שבראתי לכבודך בראתי, תן דעתך שלא תחריב את עולמי.

בורא עולם הוא כדוגמת אבא שמזהיר את בניו בדרך הטובה ביותר ולעקוף מכשולים. ישנם הרבה כוחות בטבע שנבראו לטובתנו רק כאשר נדע להשתמש בהם באופן הנכון.

החשמל לדוגמא, זה דבר נפלא! אי אפשר לדמיין עולם ללא חשמל, אבל אם לא שומרים על כללי הבטיחות אפשר להתחשמל.

התורה נקראת תורה – מלשון הוראה. ספר ההוראות של היצרן למשתמש בעולם הזה. מומלץ וכדאי מאוד להשתמש בספר הזה כדי שנוכל להפיק את המקסימום, וליהנות בחיים מתוך אושר ושלווה שאותם הבטיח יוצר הכל.

בברכת שבת שלום
אבנר קוואס

בעל אחד לקח את אשתו פעם ראשונה לחופשה בבית מלון.

נפתחה הדלת והם נכנסו. היא התחילה לצעוק: מה זה פה?

איזה חדר קטן, למה אין פה מיטות? גם אין כאן חלונות...

איפה השירותים? למה אין שולחן?

ענה לה בעלה: אל תצעקי, זו רק המעלית...

בדיחה

שיעורי בית לאבא

ישנה טעות נפוצה בקרב משפחות רבות, שהאמא משאירה לאבא שיעורי בית. במה דברים אמורים? הילד במשך היום התנהג בצורה פרועה, לא שמע בקול אמא, התחצף ואפילו שבר חפצים. למרות כל הנסיונות להרגיעו ולהשליט משמעת, הוא המשיך בשלו, עד שאמא אמרה לו: חכה שאבא יבוא, הוא כבר יטפל בך... משפט כזה פסול מעיקרו מכמה טעמים: א. מלמד על החולשה של האמא מול הילד. ב. מאפשר לילד להמשיך להתפרע ולצער את אמא. ג. האמא גורמת לאבא להיות 'האיש הרע', שבא רק להעניש ולהיות שוטר. והיחסים בין האבא והילד מתקלקלים. ד. הילד נכנס לחרדות מיותרות. ישנם אבות שמענישים בלא גבול ובלא מידה, והילד יודע שהוא עומד לעבור ייסורים. ידיעה זו גורמת לו לחרדות קשות שלפעמים יכולות לפגוע ביציבות הנפשית. במסכת 'שמחות' מסופר על ילד שקיבל איום מאביו שהיה אלים מאד. הילד לא ידע את נפשו מרוב לחץ ותסכול, והוא הפיל את עצמו לבור והתאבד. מזעזע עד היכן הדברים מגיעים.

הענשה בגיל ההתבגרות

ברור לכולנו שאי אפשר לשים בחור בן 15 בפינה, או לשלול ממתקים מבחורה בת 17. אם אנו ההורים נתקלנו בחוצפה או בזלזול בהוראות שנתנו, או בשבירת מוסכמות בבית שחייבים להגיב עליהם, ולאחר התראות חוזרות ונשנות הם ממשיכים בהתנהגותם הרעה, אפשר להעניש אותם בדרכים הבאות: שלילת בונוסים- למשל, אם עד עכשיו היינו משלמים להם על שיחות הטלפון הנייד, אז מעכשיו מפסיקים להם את התשלום והם יסתדרו בכוחות עצמם. אם הם מקבלים מההורים דמי כיס שבועיים, אפשר לקצץ להם מזה. גם כאן, הכאב בכיס מרסן אותם מלעשות ככל העולה על רוחם, כי סוף סוף הם די תלויים בסיוע הכספי שלנו. טיולים ואירועים משפחתיים- טיול או אירוע הוא חוויה רוחנית שלא רוצים להפסיד. גם זה יכול להיות כלי הרתעה כנגדם. שלילת דברים אלו מרתיעה, וגורמת להם להתיישר עם הקו של המשפחה. עונשים מעין אלו מעבירים להם מסר שהם 'חברי מועדון' של המשפחה. ומי שהוציא את עצמו מהחברות, לא זכאי לבונוסים של חברי המועדון. בבית יש זכויות וגם חובות.

סיפור לשבת

רבי יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל

להלן סיפור מופלא, שהובא ב"ברכי נפשך" שיש בו ללמד אותנו רבות לגבי ההתייחסות לאשה. וכך מובא: "יהודי תלמיד חכם מופלג שכיום הוא בגיל 12, סיפר לי, משיח בפנינו הגאון ר"י גנס, "שלפני כ-12 שנים סיים את ש"ס בבלי וירושלמי, וידע אותם על בורים. מאחר שבשלב זה עמד התלמיד-חכם בפני פרשת דרכים, ולא ידע בדיוק באיזה חלקים בתורה כדאי שישים עכשיו את כל עיונו, החליט לגשת אל מרן ה'קהילות יעקב', ולהציג בפניו את השאלה, ולבקש הדרכה. הסטייפלער, בשומעו את השאלה, השיב שהיהודי צריך לדעת את כל חלקי התורה, ולכן- לבד מהחזרה התמידית על הש"ס, צריך לעבור גם על שאר חלקי התורה שבע"פ. "מרן זצ"ל עודדני מאוד בדבריו, ויצאתי ממנו במצב של חיזוק עצום", מספר הת"ח. לפתע אני שומע שהסטייפלר קורא לי. סבתי על אחוריי בחרדת-קודש, ואמרתי בליבי, שיייתכן שמרן שכח את לימודי ה'קבלה', וכיוון שהייתי אז בגיל 92 לערך, ייתכן שזה מה שהוא מתכוון לומר לי עתה. נכנסתי שנית אל החדר, והקדמתי וכתבתי למרן (שסבל כידוע מחוש השמיעה) ש"מן הסתם הרב רוצה לעודדני בעניין לימודי הקבלה". הרב קרא את הפתק הקטן וחיך. "נכון, אני רוצה לדבר איתך על קבלה, אבל לא על לימודי קבלה, אלא על קבלה, שהינך צריך לקבל על עצמך בהנהגתך בבית עם רעייתך. כאשר אדם יודע כבר את כל הש"ס, ומתקדם בדרך לידיעת חלקים נוספים בתורה, ייתכן שבמצב כזה הוא עלול לשכוח את אשתו, ולהתעלם מצרכיה, והוא ילמד וילמד ולא יעזור לה במאומה. ולכן הינך צריך לקבל על עצמך, שלמרות התמסרותך ללימוד תורה, לא תזניח את העזרה בבית!!!".

אם כבר לפני עשרות שנים, ראה מרן את הצורך להדגיש את הדבר בפני הת"ח ההוא, הרי שבתקופתנו המתאפיינת בבעיות רבות וקשות בכל מה שקשור לשלום בית, על אחת כמה וכמה! גם אם הינך משקיע את כל-כולך בתורה, וגם אם אתה ראוי לתואר "תורתו אומנותו", כל זה עדיין אינו פוטר אותך מלעזור בבית, ומלהתעניין בצרכי זוגתך, ומלסייע לה בפועל, בכל מה שהיא זקוקה. על ענוותנותו של הרב יעידו הסיפורים המופלאים הבאים: הגאון היה מתאונן בענוותנותו, כי אנשים קוראים בסיפורי צדיקים על מופתים ופלאות - ואחר כך באים אליו בתקוות שווא. הוא אמר, שלא ייתכן שכל כך הרבה אנשים באים להתברך מפיו, כי מי הוא ומה ערך לתפלתו, ולבטח זהו קומץ אנשים, שבאים וחוזרים ובאים כמה פעמים ביום! מטעם זה היה קורה לפעמים, שפנה לאנשים, שבאו להתברך מפיו - ואמר: "כבר הייתם כאן היום". בהיותו בטוח שחוזרים ובאים. סיפר הגאון רבי משה מרדכי שולזינגר שליט"א: "בשנתיים האחרונות של הגאון רבי יעקב ישראל קנייבסקי - הסטייפלער זצ"ל, גדשו אלפים את היכל כולל חזון איש, בשעה שאמר שיעור ליום השנה של החזו"א שחל בט"ו חשוון. המעמד היה נאדר בקודש. לעת ערב התבטא הסטייפלער בפני רוב ענוותנותו: "מפני שהשיעור הוא פעם אחת בשנה, לכן באים הרבה אנשים. מסתבר שאם הייתי אומר שיעור פעם בשבוע, לא היה אפילו מניין אחד להגיד אחר כך קדיש דרבנן". ביום הפורים, במיוחד בשנותיו האחרונות של הסטייפלער, היה מתאסף ציבור גדול בביתו מכל החוגים והעדות בהם ילדים רבים שציפו לקבל את ברכתו, אמר לי על כך הצדיק: "בפורים אין לומדים ב'חיידרים'. הילדים הקטנים מסתובבים לאימהות בבית ומפריעים להן להכין את סעודת פורים ומשלוחי המנות, על כן החליטו הנשים לשלוח את כל הילדים עם אבותיהם לזקן אחד, שמפאת חולשתו נמצא תמיד בביתו, כדי שיתובבו בביתו כמה שעות, ובכך להקל מעליהן את עבודת היום".

(עין חמד)

קו ההלכה הספרדי הארצי

3030 * | 073-7-860-860

רב קווי | בעלות שיחה רגילה

שלוחה 2

שלוחה 1

מענה טלפוני לשאלות בענייני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שע"י הרב **אבנר קוואס** שליט"א

בין השעות 09:00-23:00

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שע"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי מרן הגר"ע **יוסף זצוק"ל**, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב דוד **יוסף שליט"א** 24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5

להזמנת הרב להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון 1599-59-59-39

